

Tvari
žuvininkystės
regionų
plėtra

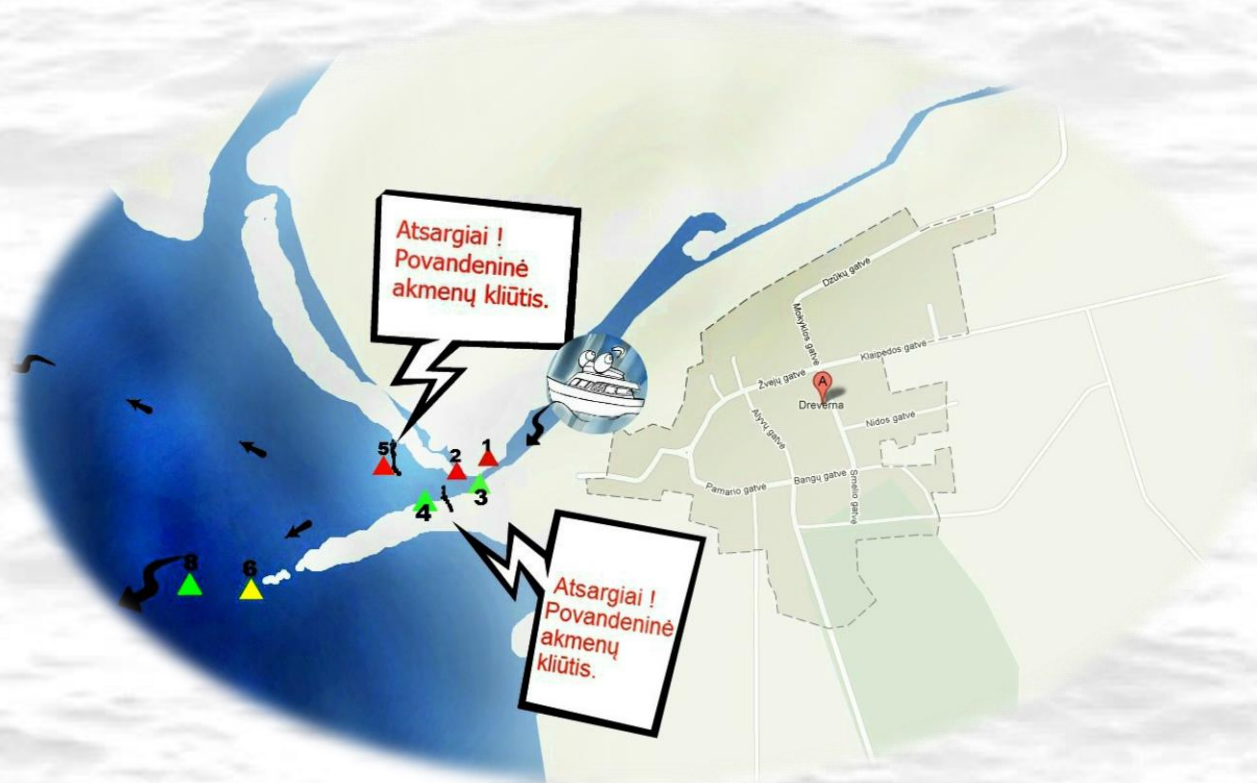
EUROPOS SAJUNGA

**Europos žuvininkystės fondas:
Investavimas į tvarią
žuvininkystę**

Projektą remia Lietuvos Respublika

Turėdami ilgametę verslinės žvejybos, navigacinę patirtį šiuose vandenyse, rekomenduojame atsižvelgti į pasiūlymus.

Kairysis ir dešinysis "špikduobiai" saugantys įplaukimo kanalą nuo kranto erozijos ir pastebimi tik prie labai žemo vandens, t. y. tik rugsėjo - spalio mėnesiais. Šiuo atveju tai paslėptos kliūtys po vandeniu, pagrindiniu navigacijos laikotarpiu, gadinančios įplaukiančių laivų sraigtus, laužančios jachtų kylius.

Pats įplaukimas labai siauras ir siekia vos pora metrų, turistai susiduria su problemomis norėdami įplaukti vyraujant vakarinių, tiek rytinių kryptių vėjams. Įplaukiant, visuomet stenkitės laikytis kairiosios įplaukimo kanalo pusės. Užplaukus ant seklumos, nuo smėlio bus lengva

nuplaukti. Atkreipkite dėmesį, kad dešinėje - kranto pusėje, dugnas molingas. Užplaukus ant seklumos prie vakarinio vėjo, nuplaukti be pagalbos bus problematiška.

Karaliaus Vilhelmo kanalas, buvo kasamas 1863–1873 m. kai šis kraštas priklausė Vokietijai.

Kanalą kastuvais iškasė prancūzai karo belaisviai, kuriems kanalo žiotyse Klaipėdoje yra pastatytas paminklas. 30 m pločio ir 24 km ilgio kanalas sujungė Minijos upę Nemuno deltoje su Kuršių mariomis ties Malkų įlanka Klaipėdoje. Jis turėjo 10 tiltų ir 1 šliužą Lankupiuose. Kanalas buvo naudojamas tam, kad audrų metu upiniai to meto laivai su mediena ir sieliais be pavojaus iš Nemuno galėtų pasiekti Klaipėdą....Jūs galite naudotis baidarėmis, valtimis su elektriniais varikliais - kelionė Karaliaus Vilhelmo kanalu saugi, suteikianti daug teigiamų emocijų. Iš valčių galite sėkmingai žvejoti, vėžtiuti ...Visuomet galite pasirinkti maršrutą siekiantį Kuršių marias, Klišupio upę, Miniją ...

Klišupio upė ir jos žuvys....

Siūlomos valtys žvejybai, baidarės iškylai....

Namai už posūkio

Siūlomi žvejybiniai maršrutai :

Ešerių žvejyba

Ešerys ([lot. *Perca fluviatilis*](#), [angl. *Perch*](#), [vok. *Flussbarsch*](#))

Ešeriai priklauso prie labiausiai paplitusių vidaus vandenų žuvų. Vidaus vandenyse ešerių užtinkama beveik visoje Europoje ir šiaurinėje Azijoje.

Subręsta ešeriai trejų ketverių metų amžiaus, t. y. būdami 12 – 16 cm ilgio. Neršia balandžio pabaigoje – gegužės mėnesį, netoli pakraščių tarp augalijos ant įvairaus povandeninio substrato, kaip ant augalinių liekanų, smėlėto, akmenuoto grunto ir panašiai. Vislumas – 12 000 – 200 000 ir daugiau ikrelių. Ikreliai leidžiami kaspinų pavidalu.

Jauni ešeriai minta vėžiagyviais, paaugę – dugno gyvūnija, vabzdžių lervomis, moliuskais, mažomis žuvimis, augaliniu maistu, taip pat naikina žuvų ikrus. Giluminių ešerių pagrindinis maistas yra žuvis. Stambūs ešeriai yra labai plėšrūs – jie ilgai persekioja savo grobį, kuris kartais būna didesnis už patį ešerį, puola ir mažesnius ešerius. Plėšikauja ešerys dažniausiai dienos metu.

Ešerys pradamas žvejoti anksti pavasarį, nuslūgus potvynio vandeniui. Po neršto ešerio kibimas iš pradžių kiek pagerėjęs susilpnėja, bet vėl atsinaujina nuo liepos mėnesio, ir tai trunka iki vandens užšalimo. Ypač gerai jis kimba spalio – lapkričio mėnesiais. Ešerys gerai ima masalą ir žiemą, ypač 10 – 20 dienų po pirmojo ledo, tai pagrindinė žvejojama žuvis šiuo žiemos laikotarpiu. Masalą ešerys noriai ima ryte ir vakare, o esant apsiniukusiam orui ir lyjant – visą dieną. Jį galima gaudyti ir šviesiomis naktimis. Ešerys žvejojamas, vandenyse, kur akmenuotas dugnas, prie statesniu krantų, prie vandeninių augalų, kerplėšų, ar akmenų, duobėse (ypač vėlyvą rudenį ir žiemos pradžioje), upokšnių žiotyse, duburiuose. Ešerių buvimo vietas galima nustatyti iš žuvelių, kurias jie puola, šokinėjimo iš vandens. Sraunumų ešerys vengia.

Ešerys žvejojamas plūdine, palaidyne, spinningu, skrituliais ir žiemą iš po ledo - avižėle bei blizgiaujant.

Vasarą geriausia ešerį žvejoti plūdine. Masalas – sliškai, mažos žuvelės ar uodų lervos – jie turi būti netoli dugno. Ežeruose ešerį galima jaukinti slieko gabaliukais. Kimba ešeriai ir ant

mažesnių vobleriukų, nedidelių šaukštelio pavidalo blizgučių su raudonais bei geltonais siūlais paslėptu kabliuku.

Ešerys masalą ima staigiai ir užtikrintai, dažnai būna net sunku išimti kabliuką. Užkirstas ešerys priešinasi neilgai; padaręs keletą nedidelių šuolių į šonus ir nepajėgęs atsipalaiduoti nuo kabliuko, jis greit pavargsta ir pasiduoda. Traukiant ešerį iš didesnio gylio, pakėlus keletą metrų nuo jo buvimo vietos, toliau jis nesipriešina visai. Užkirsti ešerį reikia nestipriai, nes priešingu atveju gali plyšti jo silpnos lūpos. Ešerys mėgsta būriuotis, todėl vienoje vietoje jų galima pagauti keletą. Dėl savo godumo ir gero kibimo ešerys yra labai mėgstamas visų žvejų, o ypač pradedančiųjų....

Siūlome:

Išvykstame iš vakaro arba apie 3-4 valandą ryte. Kelionės trukmė apie 1 -2 valandas.

Laivai optimaliai pritaikyti žvejams: 8 – 12 - 20 ir 50 vietų (asmeninės higienos sąlygos, miegamos vietos, virtuvė). Jus lydi patyręs laivo kapitonas. Greitis - komfortas. Tikėtina vien tik kelionė suteiks įspūdžių ir teigiamų emocijų...

Europinio sterko (Sander lucioperca (L.) žvejyba

Sterkai suaktyvėja po neršto, nuo gegužės iki liepos mėnesio.

Sterkai aptinkami nuo Elbės iki Uralo, didesnėse upėse, įtekančiose į Baltijos, Juodąją, Azovo, Kaspijos bei Aralo jūras, taip pat ir dideliuose ežeruose. Lietuvoje sterkai gyvena Kuršių mariose, ypač daug jų pietinėje dalyje. Sterkų yra įveista ežeruose. Jie dažniausiai laikosi augalais neapaugusiuose vandens baseinų plotuose, 3 -4 metrų gylyje. Sterkų jaunikliai paprastai laikosi netoli pakraščių. Pirmaisiais gyvenimo mėnesiais sterkai minta smulkiais vėžiagyviais, vėliau vabzdžių lervomis, moliuskais, kirmėlėmis ir žuvų jaunikliais, suaugę yra plėšrūs. Skirtingai lydekoms, dažniausiai naktį aktyviai gaudo mažas žuvis- pavyzdžiui: stintas, aukšles, seliavas, grūžlius, pūgžlius. Auga sterkai greitai ir sulaukę ketverių metų amžiaus vidutiniškai būna 40 – 45 cm ilgio ir sveria 600 – 800 gr. Sterkai subręsta ketvirtais - penktais, rečiau trečiais gyvenimo metais. Neršia paprastai gegužės mėnesio pirmoje pusėje, netoli pakraščių, 0,5 – 1 m gilumoje, kur smėlėtas, žvirgždėtas, akmenuotas dugnas, tarp povandeninių augalų. Nemune už špikduobių . Vislumas – 200 000 – 500 000 ikrelių. Pasak internete teikiamos informacijos ,užauga sterkiaiai iki 135 cm ilgio ir apie 20 kg svorio. Ar šie ichtiologų pateikiami duomenys yra realūs ar hipotetiniai-spręsti sunku, nes įvairūs šaltiniai pateikia panašius, bet vis dėl to skirtingus duomenis.

Žinoma, kad įvairios šalys ir net atskiros organizacijos, kai pripažįstamas vienas ar kitas rekordas, vadovaujasi skirtingomis nuostatomis, tačiau tai nekliudo ir vieniems, ir kitiems teigti, kad būtent jų užregistruotas rekordas yra tiksliausias. Štai IGFA (International Game Fishing Association) teigia, kad pasaulio rekordas yra šioje tarptautinėje organizacijoje užregistruotas

11,4 kg svorio sterkas. Europos meškeriojų aljansas (EAA - European Anglers Alliance) analogiškai teigia apie sugautą 11,3kg svorio sterką. Tuo tarpu atskirų šalių oficialūs rekordai kiek didesni, pvz: lenkų- 15,6kg, suomių- 16,5kg. Rusijoje sugautas sterkas svėrė net 26 kg ir buvo 145 cm ilgio. Kita vertus, anglų ichtiologai nurodo 12 kg maksimalią starkingų augimo ribą, bei nurodo, kad tik atskiri individai, esant išskirtinėms sąlygoms, gali užaugti iki 16-18 kg svorio. Taigi išvada, užaugti iki 20 kg svorio starkingai galbūt ir gali. Tikriausiai „kai kada, reikia tikėti žvejais megeėjais Anot knygos „Plėšriųjų žuvų gaudymas“ autoriaus Ričardo Adamonio, oficialus Lietuvos rekordas- 8,45 kg. Tai didelis, bet tikrai ne didžiausias mūsų vandenyse sugautas starkingis, bent jau taip teigiama internete ...

Pasak dreverniškių žvejų atsiminimų, per ilgą verslinės žvejybos laikotarpį Kuršių mariose, žvejybiniais įrankiais teko pagauti didžiausią 7.5 kg sterką. Per tuos metus – state vartas, ungurines gaudykles, tinklaičius ir gaudė sterkus šiaurinėje Kuršių marių dalyje, sugavo gan daug ...tačiau tik lašišos ir šlakiai stebino savo dydžiu ir svoriais. Galėtume teigti, kad esame savo srities profesionalai, nes žinome žuvų sankaupų vietas, marių dugną, orų, pagrindinių vėjų - srovių amplitudžių įtaką žuvų migracijai ir nuotaikoms, padidėjusio ir besikeičiančio druskingumo įtaką gėlavandenių žuvų priverstinėms migracijoms, bei galėtume jums kvalifikuotai patarti dėl žvejybinių vietų pasirinkimo. Tai buvo mūsų gyvenimo būdas, kiekvieną dieną, ištisis 30 ir daugiau metų ...

Sterkų populiacija Kuršių mariose turėtų didėti. Sterkams, kai kuriuose vandens telkiniuose susiklosto geresnės sąlygos nerštui - nei jų artimiausioms konkurentėms lydekoms. Jei ruduo vėjuotas Baltijos jūros priekrantės žvejai nenugaudo grįžtančių sterkų, šiaurinėje marių dalyje žvejybinės sąlygos taipogi nėra palankios - nes vyrauja didelės srovės. Žiema sausa, be sniego, pavasario potvyniai kovo ar balandžio mėnesiais nedideli ir vanduo neužlieja didelių plotų, lydekos turi labai nedaug nerštaviečių, todėl po kelerių metų jų populiacija sumažėja. O sterkam tai puikios sąlygos. Jie neršia ant kieto grunto ir žemas vandens lygis jiems visai netrukdo. Sterkai gerai jaučiasi drumstame vandenyje, jiems pakanka nerštaviečių, juos sunkiau randa meškeriojai. Mažėjant lydekoms, daugėja sterkų, nes mažėja konkurencija. Pūgžlių populiacija Kuršių mariose sėkmingai didėja - tai tikėtina mitybinė bazė plėšrioms žuvims gan gera ir prognozės optimistiškos. Sterkai mus džiugins ... Kad ir kokie būtų dabartiniai Kuršių marių vandenys – esame įsitikinę, kad po kelerių metų sterkų žūklės plotai gerokai išsiplės...

Siūlome:

Išvykstame iš vakaro arba ryte apie 3-4 valandą ryte . Kelionės trukmė apie 1 -2 valandas.

Laivai optimaliai pritaikyti žvejams: 8 – 12 - 20 ir 50 vietų (asmeninės higienos sąlygos, miegamos vietos, virtuvė). Jus lydi patyręs laivo kapitonas. Greitis - komfortas. Tikėtina vien tik kelionė suteiks įspūdžių ir teigiamų emocijų...

Amžiniems optimistams :

....vyras grįžo iš žvejybos ir didžiudamasis rodo žmonai puikų laimikį ir pasakoja,pasakoja : kaip linko meškerė(kaip gerai , kad neklausė jos ir pirko brangesnę -tai nelūžo) ,kaip grūmėsi su žuvimis,kaip draugai gelbėjo ...

Žmona kukliai klauso : - Šaunuolis, Jonai, žinai, ką tik skambino iš žuvų parduotuvės. Tu pamiršai savo kredito kortelę...

Siūlomas paukščių stebėjimo maršrutas .

Kormoranas (lot. *Phalacrocorax carbo* L.)

Tik išvažiavus iš Juodkrantės Nidos link, dar nepakilus į statujų Avino kalną, sengirėje yra kitas - Garnių kalnas, vardą gavęs nuo netoliese įsikūrusios pilkųjų garnių ir didžiųjų kormoranų kolonijos. Tai viena didžiausių šių paukščių kolonijų visoje Europoje. 2000 metų duomenimis, joje perėjo 582 pilkųjų garnių ir 1361 didžiųjų kormoranų pora.

Vargu ar įmanoma atsakyti į klausimą, kada garniai apsigyveno Juodkrantės apylinkėse? XIX a. viduryje jie buvo įprasta kasdienybės detalė. Galima drąsiai tvirtinti, kad šie ilgakojai paukščiai gyveno XVII a. ar net gerokai seniau.

Kas paskatino garnius perkelti savo lizdavietes iš šiaurinių Juodkrantės apylinkių į pietines? Istoriniai šaltiniai pasakoja apie jų kovą su agresyviu atėjūnu - kormoranais. Kormoranai (*Phalacrocorax carbo* L. arba *Carbo cormoranus*), kitaip vadinami jūrų krankliais "*Corvus marinus*", Juodkrantėje pasirodė 1803 m. Jie apsigyveno greta garnių ir ėmė užiminėti šių lizdavietes. Palaipsniui garniai buvo išstumti į pakraščius. Jie pradėjo migruoti piečiau Juodkrantės. Po 10 metų susidarė dvi atskiros garnių ir kormoranų kolonijos pietiniame ir šiauriniame Juodkrantės pakraštyje.

Kormoranų ir pilkųjų garnių kova

O. Glagau taip pat aprašo keistą kormoranų ir pilkųjų garnių tarpusavio kovą, kurią laimėjo kormoranai ir kuriam laikui išstūmė pilkuosius garnius.

Kormoranai perkėlė savo koloniją į pietus šalia garnių. Šį kartą į garnių bei kormoranų santykius

įsikišo žmogus. Atsižvelgdama į vietos girininkų rekomendacijas ir vietos žvejų skundus, Prūsijos valdžia leido išnaikinti juoduosius atvykėlius.

Iki 1978 m. didieji kormoranai buvo labai reti svečiai Lietuvos pajūryje bei Kuršių mariose. Vėliau šiuose regionuose laikas nuo laiko sutinkami tik pavieniai paukščiai, dažniausiai - pavasarinės ir rudeninės migracijos laikotarpiais.

Kita kormoranų banga pasiekė Juodkrantę 1974 - 1978 m. Neperintys paukščiai buvo stebimi įvairiose marių platybėse, įvairiu metų laikotarpiu. Greitai juodieji paukščiai įsikūrė šalia garnių. Palaiptiesiems garniams buvo priversti užleisti didesniąją dalį savo lizdaviečių įsibrovėliams, o 1995 m. užregistruotas pats mažiausias perinčių garnių kiekis.

Dabar greta viena kitos egzistuoja dvi - garnių ir kormoranų kolonijos. 2002 m. apskaitos duomenimis čia peri 500 porų pilkųjų garnių ir 2000 porų didžiųjų kormoranų. Sukti pirmuosius lizdus kormoranai pradėjo 1989 m., jų gausumo kreivė auga, o kada stabilizuosis ir kokios bus jų konkurencijos pasekmės, parodys ateitis. Kormoranus bei garnius gina įstatymai, todėl apie dirbtinį jų mažinimą iki šiol nėra jokios kalbos.

Dabartiniu metu kormoranai yra gana įprasti paukščiai, o jų gausumas mariose nuolat didėja. Vietiniai žvejai bei miškininkai yra nepatenkinti dėl minėtųjų paukščių daromos žalos.

Parengta pagal Gediminą Gražulevičių ir Dainių Elertą (Kuršių nerijos nacionalinio parko direkcija)

Kormoranų maitinimosi stebėjimo galimybė

Kormoranų kolonijos stebėjimo galimybė

Kormoranų tųpuklos stebėjimo galimybė

Siūlome:

Išvykstame iš vakaro arba ryte apie 5-7 valandą ryte . Kelionės trukmė apie 4-5 valandas. Jūs turėsite galimybę patys formuoti maršrutą pagal pateiktus siūlymus.

Laivai optimaliai pritaikyti turistams : 8 – 12 - 20 ir 50 vietų (asmeninės higienos sąlygos, miegamos vietos, virtuvė). Jus lydi patyręs laivo kapitonas. Greitis - komfortas. Tikėtina vien tik kelionė suteiks įspūdžių ir teigiamų emocijų...

